

॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ वियोनिजानांपक्ष्यादीनारुतंशब्दं विजानते विजानीते ॥ ७२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीषे षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ पितामहेनेति
 ब्राह्मणेभ्यः परं नास्ति पावनं दिवि चेह च ॥ उपवासैस्तथा तुल्यं तपः कर्म न विद्यते ॥ ६६ ॥ उपोष्यविधिवद्देवास्त्रिदिवं प्रति पेदिरे ॥ ऋषयश्च परांसिद्धिमुपवासैर
 वाप्नुवन् ॥ ६७ ॥ दिव्यवर्षसहस्राणि विश्वामित्रेण धीमता ॥ क्षांतमेकेन भक्तेन तेन विप्रत्वमागतः ॥ ६८ ॥ च्यवनो जमदग्निश्च वसिष्ठो गौतमो भृगुः ॥ सर्व एव
 दिवं प्राप्ताः क्षमावंतो महर्षयः ॥ ६९ ॥ इदमंगिरसा पूर्वमहर्षिभ्यः प्रदर्शितं ॥ यः प्रदर्शयते नित्यं न स दुःखमवाप्नुते ॥ ७० ॥ इमं तु कौंतेय यथाक्रमं विधिं प्रवर्तितं
 त्वंगिरसामहर्षिणा ॥ पठेच्च यो वै शृणुयाच्च नित्यं दानविद्यते तस्य नरस्य किल्बिषं ॥ ७१ ॥ विमुच्यते चापि स सर्वसंकरैर्न चास्य दोषैरभिभूयते मनः ॥ वियोनि
 जानांच विजानते रुतं ध्रुवांच कीर्तिलभते नरोत्तमः ॥ ७२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे उपवासविधौ षडधिकशतत
 मोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ युधिष्ठिर उवाच पितामहेन विधिवद्यज्ञाः प्रोक्ता महात्मना ॥ गुणाश्चैषां यथा तथ्यं प्रेत्य चेह च सर्वशः
 ॥ १ ॥ न तेशक्यादरिद्रेण यज्ञाः प्राप्तुं पितामह ॥ बहुपकरणाय ज्ञानानां संभारविस्तराः ॥ २ ॥ पार्थिवैराजपुत्रैर्वा शक्याः प्राप्तुं पितामह ॥ नार्थन्यूनैरवगुणैरे
 कात्मभिरसंहतैः ॥ ३ ॥ योदरिद्रैरपि विधिः शक्यः प्राप्तुं सदा भवेत् ॥ अर्थन्यूनैरवगुणैरेकात्मभिरसंहतैः ॥ ४ ॥ तुल्यो यज्ञफलैरेतैस्तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ भीष्म
 उवाच इदमंगिरसा प्रोक्तमुपवासफलात्मकं ॥ ५ ॥ विधियज्ञफलैस्तुल्यं तन्निबोध युधिष्ठिर ॥ यस्तु कल्यंतथासायं भुंजानो नांतरापि वेत् ॥ ६ ॥ अहिंसानि
 रतो नित्यं जुह्वानो जातवेदसं ॥ षड्विरेव सवर्षेस्तु सिध्यते नात्र संशयः ॥ ७ ॥ तप्तकांचनवर्णं च विमानं लभते नरः ॥ देवस्त्रीणामधीवासे नृत्यगीतनिनादिते ॥ ८ ॥
 प्राजापत्येव सेत्पद्मवर्षाणामग्निसंनिभे ॥ त्रीणि वर्षाण्ययः प्राशेत्स तत्तत्त्वेकभोजनं ॥ ९ ॥ धर्मपत्नीरतो नित्यमग्निष्टोमफलं लभेत् ॥ यज्ञं बहु सुवर्णं वा वासवप्रि
 यमाचरेत् ॥ १० ॥ सत्यवान् दानशीलश्च ब्रह्मण्यश्चानसूयकः ॥ क्षांतो दांतो जितक्रोधः स गच्छति परांगतिं ॥ ११ ॥ पांडुराभ्रप्रतीकाशे विमाने हंसलक्षणे ॥ द्वे
 समाप्ते ततः पद्मे सोप्सरोभिर्वसेत्सह ॥ १२ ॥ द्वितीये दिवसे यस्तु प्राश्नीयादेकभोजनं ॥ सदा द्वादशमासांस्तु जुह्वानो जातवेदसं ॥ १३ ॥ अग्निकार्यपरो नित्यं नि
 त्यं कल्यप्रबोधनः ॥ अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ १४ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ अवगुणैर्निर्गुणैः एकात्मभिरेकाकिभिः अतएवासंहतैरसहायैः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ कल्यं प्रातः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ समाप्ते संपूर्णे द्वे पद्मे वर्षाणीति शेषः शतकोट्य एकं पद्मं ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥